

“సారాజ్ఞం = సాతంతరం”

రచన : బృందావనం రంగాచార్య.

యాడనూసినా జాయ్మనుని శివాలాడు తుండయి కాంగిరేను జండాగుడ్డలు. మడుసులంతా ఉసిమీన నడుతుండారు. మొగా, ఆడా, యిసచ్చనలేకుండా గుంపులు గుంపులుగా జనం గాం దీ గోరి పటాలతో కాలుకు బలపాలుగట్టుకొని తిరుగుతుండరు. ఏగొందిలో నూసినా, ఏసందులో నూసినా పెవలంగా మీటింగాలు నేతుండారు. కోరట్లు గట్టేసిను. ఇన్నూళ్ళు మూసిను. పెచ్చు బృహ్యగారి పెద్దకొడుకు పెళ్ళినాడు మల్లే సిత్రయిసిత్రమైన రంగుకాయితాల తోరణాలతో గ్రేమమంతా నుంగారం చేశారు.

తల్లిముండామొయ్య యాడుందో గాని బిసయేలకేలు తుపాకులు, లచ్చలకు లచ్చలు దండా, కోట్లకు కోట్లు మందుగుండా వుండ తెల్లోడే కొయిరాట్టం బట్టుకున్న కోమిటాయనకు దడిశాడంటే సి త్తరం, మాపెళ్ళియం.

వేల కేలకయివే జొత్తున్నమని బూయి నొదిలిపెట్టి గేందీగోరికి దండంపెట్టి తెల్లోడు సాంతగ్రేమానికి తిరిగిపోయిన రోజంటది. అదివరకవేదో బానిసోళ్ళమెయంటామంట, ఆనాటికాణ్ణించి సాతంతరలమంట — మని తాత ముత్తాతలోళ్ళ తైనుకాణ్ణించి గూడా దీనికోసం సాదబెట్టి రొదజేతుండామంట, అది నేటికి గేందీగోరిమూలన పంటకొచ్చిందంట. మరిగల్తే దానికోసరమే పెతేషు యారోజన యీ బెమ్మాండం జరిగితిరాల్సిందే నంట. తీరిగా మట్టమీటుకుంటూ గూడెం యాప చెట్టుకాడ గూకుండపుడు రోశాయ యీ యిసయాల్ని పెద్ద మీటింగంజేసే వోడి లాగా వొళ్ళిరుసుకుంటూ సెపుతుంటే మా కందరికీ సి త్తరంగా వుండేవి.

ఆ డపపుడు సెప్పిన మాటన్నిబట్టి మా గుడిసెలన్నీ అమాంతం, ఆకాశమెత్తున లేచి మేడలయి కూరోవాల్సింది — కాని! అటు

వంటి పెమాదమేమీ యీ మూడేలనించీ జరగలా. మా గుడిసెలు పూరబంలాగానే యెండకెండి వానకు దడుతుండే. యేమాత్రే గానీ పెరిగినట్లు గనిపించలా—మాపిల్లలంతా కలకచేర్లుగా ఇనసపేటర్లుగా కండకటర్లుగా మారిపోతారనీ, మనిబాస మాట్లాడరనీ, మని లాగా బూవివీద నడవరనీ, నడవాల్సిన అవు సరమొడిగూడా వుండదనీ రోశాయ సెపు తుంటే ముందుగూకుండ పెద్దతలగుడ్డమడుసు లేమనుకుండారో గాని మొరిగోడ కాసు కూకుని పొగబీలుతుండ నాగుండే గతుక్కు మన్నట్టయింది. ఓరి బగవంతుడా యెంత ముంచుకొచ్చిందిరా అనుకుండాగాని యిచ్చి నోడు మరిశాడట్టుంది. గూడెంలో అటువంటి గోరమేమీ యింతవరకు జరగలేదు. సల్లంగా మా పిల్లలంతా గొడ్డగుర్రాలవీద సావార్లు దీతా నడెండలో వేడకళ్ళు పోగేతుండరు.

రోశాయ జెప్పినదాన్నిబట్టి మోరు మారి పోవాల్సింది. నేను పెతిరోజూ జూత్తుం డాసు కాణీలమీద, అర్థణాలమీద తెల్లోడి మోరే సెల్లిపోతుండది — చిల్లికాణీలమీద ఆడిబొమ్మలేదనీ, ఆణ్ణితీసేశారనీ, ఆడి పెబూ వం తగ్గకపోలే యిది జరిగేదికాదనీ, బుచ్చా యకూ నాకూ సెర్చ జరుగుద్ది పెతిరోజూ బొమ్మలేదనే గాని కిరీటకం బెట్టిండు సూడా అంటే ఆడు నామాట యినిపిచ్చు కంటేగా ?

యీ మీటింగాలకోసం, అడాపుడి వారం రోజులకాణ్ణించే మొదులయింది. ఏకంగా జేలుగొట్టుకుంటూ కూళ్ళు దా గి సందెలు గూక్కుముందుబోయి సుక్కు మొడిసేతనికి పెద్ద పెద్ద పందిళ్ళు రోజుకోటి కాడికివే నేతుండారు కుట్టాళ్ళు. ఎవుడికి బజారూడే, ఎవుడింటి కాడాడే వైసలు జేతుండారు పందిళ్ళపని. పెయేటుగా గేందీబోసీమడు సులు పరీచ్చు జేతుండారు.

ఉసిమీన ఆ కా శా ని కి ఎగిసిపోయినై పందిళ్ళన్నీ. ఆరోజుక నోడికి తీరికేలేదు. యెవుడి కాడే రంయిన దొడుతీతుండాడు. యెవుణ్ణి పలకరించటాని యీలుండట్టు గన పట్టలా—యెవుణ్ణాపీనా యిరుసుకొని పైన బడేటట్టుగుండాడు. రెపరెప, టపటప లాడు తుండయి జండాల్ని — బొంయిన మోగు తుండయి వూదుడుగొట్టాలు.

పూరబం మనం తెల్లోడికింది వుండామనీ, ఆడు మనన్ని నీసికంగా నూసేవోడనీ, యిప్పుడు సాతంతరం అడే సారాజ్ఞం వొచ్చింది గాబట్టి ఆ బాదలుండవనీ, ఎవుడి కాడే పెబువనీ, ఇంకోడి కొంగి సలాం జెయి నవసరం లేదనీ, యీ సాతంతరం నిలబెట్టు కొని మనం చుకాలు పొందాలనీ, వక పక్క వక సబలో గాం దీటోపీ మడిసి వొళ్ళిరుచు కుంటూ బారలు జాపుకుంటూ వూదుడు గొట్టాలగుండా మాట్లాడుతుండడు.

మరొక్కపక్క యేనాడూ యెద్దల మొక మెరగనాయన యెద్దల ప గ్గాలు బట్టుకొని పొడుత్తయ్యేమా నని యెనక్కి ముందుకు నూసుకుంటా బెదురునూపుతో ముందుకుసాగి పోతుండాడు, అలవాటులేని నెత్తిటోపీజారు తుంటే పక్కను సద్దుకుంటూ.

మన మీ సారాజ్ఞెంకోసం యెదురునూట్టం మొదులెట్టి యెన్నేళ్ళయిందో అన్ని యెడ్డ జతలతో బెమ్మాండమైన వూరేగింపొకటి లేవదీయాలంట.

రోశాయంటే గూడెంలో కూత్రే తెల్పినో డన్నాగా. ఆడు కనిపిత్తాడేమా! యిసేనా లడుగుదామంటే ఆడికి తీరిక దొరికిలేగందా? ఎల్లవీ, పుల్లవీ, దాపటవీ, లోపటవీ, ఆవీ, యివీ, యెడ్డను దోలకరావడంతోటీ పర దాలు బవింపడంతోటీ వూరేగింపులు లేవ దీయడంతోటీ, ఆడి నడ్డి నీలక్కపోతుండది. యిడి రోజులలో ఆడిపక్కను రావడానికి

దొక్కనే పెద్దమడుగులంతా యిప్పుడాణ్ణి రాసుకు తిరుగుతుండారు. కళ్ళద్దాలు దగిలించిన తెలివిగల తెల్లనొక్కాల రకమంతా, ఆడితో గుసగుసలే. తల్లి ముండమెయ్యి యాడుందో ఆ కీలకం అరదంగాదు. తమాళగా వుంది. పనొచ్చినపుడే వట్లాంగని తెలివి గలొళ్ళంతా రెక్కవిలుసుకునే వోడికాడి కొత్తారాయే? రోశాయమాత్రం మాంచి నిగా మీదుండాడు. యీలుండానాకాడు బదులు సెప్పా? నేనంటే ఆడికలుసు. యేమీ తెలియ దనీ, సాతంతరం అరదంగాలేదనీ, యీ నా టోణ్ణి కాదనీ, యెగతాళిజేస్తుంటడు. నా కొకటే సందేగం, యీనాటోణ్ణి గాకపోతే యిప్పుడెట్లాగుండానా అని? యేవన్నా దేవ తామడిసినా? యెదవాయ వాడనంగానే నే నీ నాటోణ్ణిగాకపోతానా? దేవతా మడిసి నాతానా? యెప్పటిక్కాను. నే నచ్చమైన నికాలైన యెంకాయనే.

యీదులన్నీ యిసుగులేకుండా తిరుగు తుండా. “యిది సాతంతరము గాదు. బోసు

గాత్రాకు ఆయన సావలేదు. ఆయన మల్ల ల్పందర్నీ యేలతాడు.” యింకేయే యో పేటంను కండవా పెళ్ళికొడుక్కమ్మల్లే యేను కున్న బట్టతలాయన దంచిపారేస్తుండడు-నా గుండె బేజారెత్తింది. యిది సాతంతరం గాక పోతే యీ జలసాలకోసం యీడబ్బు దగ లెయ్యడం దేనికి? అంతా వకపాలే మొత్తంగా వచ్చినాక నూసుకోగూడదా యీ యెవారా లన్నీ. యేమో అందులో యేం కిటుకుండనో? జైలుగొట్టుకుంటూ వొత్తుండ వొక పెద్దగుంపు మరీ పది అంగలు ముందుకు నెట్టింది నన్ను. “ఇది సాతంతరం యేనాటికీ గాదు. మడు సున్ని పీక్కుదినే పెబుత్వం నిలవదు. దీన్ని దింపేసి కట్టపడేవాళ్ళ పెబుత్వాన్ని తెప్పించాలి.” ఇంకొక పొడుగులాగూ యేసుకున్న కళ్ళజోడాయన మొగవ్విడ బడుతున్న జుట్టు పైకినెట్టుకుంటూ పిడికినిబిగిత్తా దంచు తున్నాడు ఇది మరీ సిత్రంగా వున్నది.

ముందుకు పోతున్నకొద్దీ అన్నీ యిసు మంటినే యెతిరేకమయిన మాట ఇనబడు

తుండే. ఇంకొక గడ్డపాయన మాట్లాడుతున్నా డింకో యీదిలో. “మని ఇందువులంతా కనిసికట్టుగావుండి పెబుత్వ మేలుకోవాలి. యెనకరోజులలో మనోళ్ళంతోళ్ళు యేడా లేనే లేరు. పేరు నిలబెట్టుకోవాలి.” ఆయన గోల నా కరదం గాలా. “ఏకంగా వుణ్ణిచ్చ డానికిగా నెంతమందో సచ్చారంట. కాని దేశమంతా రెండు ముక్కలైందంట. ఆళ్ళకు సంతోసం లేకపోతే యిది సాతంతరం గాదంట.” యింకొకాయన నొక్కుతున్నా డీయిదంగా సన్నాయినిొక్క. నాకేమీ అర దం గాలా. యేది సారాజ్జెమో? యేది సాతం తరమో — యెవుడికైనా వొకటే తెలుస్తుం డది నాబోటోళ్ళకి. దేశమంతా వకమాట మీద లేనేలేదని — కాళ్ళిడ్డుకుంటూ గుడి సెకు మల్లాను—లోన కడుగుపెట్టేతనికి ఆయి దం ఆయిపోయిన తిల్లికగబుగ్గ బుక్కుమం టుండది—ఆయిదప నీ సా కాయ కో సం గబాల్న గూటికాటికి దొడుతీశాను.

యువదంపతులకు వెలువడినది 50 గ్రంథముల శృంగార మార్గము త్వరపడుడు సారాంశము

సతీపతికుతూహల రహస్యములు.

పూర్వకాలమున యువతీయువకులు కావ్యములను చదివి రసాస్వాదనము చేయుటయే గాక కామశాస్త్రమును తప్పక పఠించేవారు. రాణివాస మందలి కాంతలుకూడా దీనిని నేర్పెడివారని వాత్సయనుడు వ్రాసియున్నాడు.

నేడీ కళాపరిచయము లేక యువతీయువకులు పశు వర్తనమే ప్రధానముగ తలంచి వర్తించుచున్నారు. అది వారి యపరాధము కాదు. తగిన గ్రంథము లేక పోవుటే దీనికి ప్రధానకారణము. నేడీ కొరతతీరినది. సతీపతి కుతూహల రహస్యములను నీ గ్రంథము విపులముగ పూర్వార్థాధునిక కామ కళా గ్రంథములతో నిండి కళాసంబంధమగు పూర్ణ జ్ఞానమును కలిగించుచున్నది. ముద్దులూలుకు చిత్రపటములతో నిండినది. గ్రంథము వెల రూ. 2—8—0. పోస్టేజీ 7 అణాలు.

ఆర్యన్ బుక్ డిపో,
సాకార్ పేట, మద్రాసు.

వ్యాపారాభివృద్ధికి!

ఇరువది సంవత్సరముల నుండియు ఆంధ్రదేశ మున సర్వతోముఖముగ ప్రచారముగలిగి దేశసేవ యందును, భాషాసేవయందును అగ్రస్థానము వహించిన చిత్రగుప్తయందు ప్రకటనచేసి మీ వ్యాపారాన్ని వృద్ధిపొందించుకొనుడు. పక్షపత్రికలకెల్ల చిత్రగుప్తదే అగ్రస్థానము.

పూర్తిపేజీ	...	రూ. 75—0—0
అర్థపుట	...	40—0—0
పావుపుట	...	25—0—0

కాంట్రాప్టు ప్రకటనలకు ప్రత్యేకపు చార్జి.
ప్రచురణకర్తలకు :

పుస్తకములు, ఇతర చిల్లరపనులు సకాలమునకు — అందముగ ముద్రించి యియబడును. —

వివరములకు :— మేనేజరు,
చిత్రగుప్త.

6, లాయర్ చిన్నతంటి మొదలిపిడి, మద్రాసు.